

Sygn. akt II Ca 73/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Małgorzata Mróz

SO Aleksandra Żurawska

Protokolant: Agnieszka Ingram

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2013 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. Z.**

przeciwko **Bankowi (...) S.A. w K.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt I C 721/11

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej 1.800zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 73/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo A. Z. przeciwko Bankowi (...) S.A. z siedzibą w K. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych:

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2011 r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)z dnia 20 grudnia 2010 r. W oparciu o wskazany tytuł wykonawczy wierzyciel Bank (...) S.A. złożył wniosek o wszczęcie i prowadzenie postępowania egzekucyjnego. Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności powód odebrał w dniu 7 października 2011 r. Powód pismem z dnia 3 listopada 2011 r. poinformował Komornika o swoim majątku oraz wniósł o zaspokojenie wierzyciela z lokalu użytkowego położonego w Ś. przy ul. (...) oraz zawieszenie egzekucji z pozostałej części majątku. Powód pismem z dnia 15 listopada 2011 r., wezwał pozwanego do zmiany sposobu egzekucji poprzez zaspokojenie wierzyciela z lokalu

użytkowego położonego w Ś.ul. (...) oraz zawieszenie egzekucji z pozostałej części majątku. W dniu 19 listopada 2011 r. Komornik Sądowy I. P. zajęła rachunki bankowe dłużnika w Banku (...) i (...) Bank.

Rozważając tak ustalony stan faktyczny, Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, uznając, że powód nie udowodnił swojego roszczenia. Stosownie do powołanego przepisu art. 840 § 1 pkt 2 kpc, na którym powód opiera swoje roszczenie, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Tymczasem powód swoje powództwo oparł na podnoszonym przez siebie naruszeniu przez komornika art. 799 §1 kpc w zw. z art. 801 kpc poprzez niezastosowanie się przez komornika do treści wniosku dłużnika o prowadzeniu egzekucji z majątku wskazanego przez niego pismem z dnia 3 listopada 2011 r. oraz przez odmowę wierzyciela do wskazania sposobu egzekucji zgodnie z wnioskiem dłużnika, podczas gdy brak jest w ocenie dłużnika okoliczności mogących uzasadnić prowadzenie egzekucji z całego majątku. Sąd zważył, że powód nie tylko nie udowodnił, ale nawet nie uprawdopodobnił dostatecznie swojego roszczenia, albowiem żadna z podniesionych przez niego na uzasadnienie pozwu okoliczności nie powoduje, że zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane. O nieuprawdopodobnieniu (a tym bardziej nieudowodnieniu) roszczenia powoda świadczy dobitnie fakt dwukrotnego oddalenia wniosku o zabezpieczenie roszczenia, z którymi to rozstrzygnięciami Sądu Rejonowego dwukrotnie zgadzał się Sąd Okręgowy. Podstawą powództwa przewidzianego w art. 840 § 1 pkt 2 kpc mogą być jedynie zdarzenia zaistniałe po powstaniu tytułu egzekucyjnego, na skutek których zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Powód żadnych takich zdarzeń nie przedstawił, zaś powództwo przeciwegzekucyjne nie jest prawidłowym środkiem do kwestionowania czynności komornika w toku postępowania egzekucyjnego. Natomiast zarzuty dotyczące zdarzeń przed wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego, przed nadaniem klauzuli wykonalności i po jej wydaniu mogą stanowić podstawę powództwa przeciwegzekucyjnego opartego na art. 840 § 1 pkt 1 kpc, jednakże zarzuty takie zostały przedstawione dopiero w piśmie z 21 lutego 2012 r. Tymczasem zgodnie z art. 843 § 3 kpc w pozwie powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu. Uwzględniając powyższe, Sąd wskazał, że postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu zostało doręczone powodowi w dniu 7 października 2010 r. Powód miał możliwość podnieść stosowne zarzuty w trybie zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bądź podnieść te zarzuty w pozwie, czego jednakże nie uczynił. Dlatego zarzuty podniesione przez niego w pismach z dnia 21 lutego 2012 r. i z dnia 1 marca 2012 r. zostały przez Sąd pominięte w trybie art. 843 § 3 kpc. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, nie znajdując podstaw do uznania, że zachodzą w przedmiotowej sprawie szczególnie uzasadnione względy niezbędne do zastosowania art. 102 kpc.

W apelacji od powyższego wyroku powód, wnosząc o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa, ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, w szczególności art. 316 § 1 kpc przez wyrokowanie bez rozpoznania sprawy co do swej istoty i pominięcie zarzutów wskazanych przez powoda na poparcie żądania,
2. naruszenie prawa materialnego, w tym art. 6 kc przez przyjęcie, że powód nie udowodnił wystarczająco zasadności swojego roszczenia oraz interesu prawnego w związku z zarzutami podnoszonymi przez niego w postępowaniu przeciwegzekucyjnym, opartym na przepisie art. 840 § 1 pkt 2 kpc, podczas gdy zarzuty naruszenia przez Komornika art. 799 § 1 kpc w zw. z art. 801 kpc uprawdopodobniają roszczenie powoda w stopniu wystarczającym, w szczególności wobec wskazania przez niego o błędach poczynionych przez wierzyciela (pозwanego) już w trakcie egzekucji, a wynikających
m. in. z wydania tytułu egzekucyjnego - Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...),

3. naruszenie przepisów art. 840 kpc i art. 843 kpc przez ich wadliwą interpretację, co spowodowało, że Sąd pominął zarzuty, jakie powód zgłosił w swoich pismach z dnia 21 lutego 2012 r. i z dnia 1 marca 2012 r., przyjmując, że podnoszone zarzuty:

a) nie odnoszą się do zdarzeń następujących już po wydaniu tytułu wykonawczego, podczas gdy w odniesieniu do bankowego tytułu wykonawczego podstawą roszczenia mogą być także zdarzenia, które miały miejsce przed opatrzeniem go klauzulą wykonalności, w tym dotyczące wadliwości samego postępowania klauzulowego,

b) wobec treści art. 843 § 3 kpc Sąd traktuje jako sprekludowane, podczas gdy podstawy i zarzuty podniesione przez pełnomocnika powoda w piśmie z dnia 21 lutego 2012 r. w istocie nie wykraczają swym zakresem poza intuicyjnie podniesione przez powoda w jego pozwie i dlatego powinny zostać potraktowane jako sprecyzowanie żądania i jego podstawy prawnej,

O wyżej wskazanych okolicznościach powód dowiedział się po wytoczeniu powództwa przeciwegzekucyjnego, tj. po dniu 15 grudnia 2011 r., zatem brak jest podstaw do zastosowania art. 843 § 3 kpc. Zgodnie z treścią tego przepisu, w pozwie powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu. W przedmiotowej sprawie uznać należy, że powód nie mógł zgłosić wszystkich zarzutów w pozwie, wobec braku świadomości ich istnienia. Obiektywnie bowiem nie wiedział o nich wcześniej (postępowanie w sprawie nadania klauzuli wykonalności przedmiotowemu (...) toczyło się bez jego udziału).

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie podlegała uwzględnieniu. Sąd Rejonowy, w oparciu o zgromadzone dowody, prawidłowo ustalił stan faktyczny, stanowiący również dla Sądu Okręgowego podstawę do merytorycznego rozpoznania sprawy. Również argumentacja jurydyczna przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia jest trafna i odpowiada obowiązującemu prawu.

Przechodząc do oceny wniesionej apelacji, należy stwierdzić, że zarzuty w niej podniesione nie są zasadne. Głównym, jak się wydaje, uchybieniem, na które powołuje się skarżący miałyby być naruszenie przez Sąd Rejonowy przepisów art. 840 i 843 kpc. Jednakże zdaniem Sądu Okręgowego jest to zarzut zupełnie nietrafny. Jeśli chodzi o art. 840 kpc to dotyczy on tzw. powództwa opozycyjnego mającego polegać na domaganiu się pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Tymczasem powód w pozwie określił, że domaga się prowadzenia egzekucji w sposób przez siebie wskazany, który według niego jest najmniej uciążliwy. Tak sformułowane żądanie zasadniczo odbiega od dyspozycji art. 840 kpc. W pozwie też, podając podstawę swego powództwa, powód powołał się na przepis art. 840 § 1 pkt 2 kpc i stwierdził, że owym zdarzeniem, które miało doprowadzić do wygaśnięcia zobowiązania albo niemożności jego egzekwowania miałyby być wskazanie składników majątkowych, z których można skutecznie prowadzić postępowanie egzekucyjne celem zaspokojenia wierzyciela. Tymczasem zgodnie z obowiązującą doktryną oraz orzecznictwem Sądu Najwyższego takimi zdarzeniami, o których mowa w cyt. przepisie są np: wykonanie zobowiązania, świadczenie zamiast wypełnienia, zwolnienie z długu, wejście w życie nowego przepisu prawa, przedawnienie czy potrącenie. Okoliczność więc na którą powoływał się powód, tj. wskazanie majątku, z którego można by prowadzić skuteczną egzekucję, w żadnym wypadku nie jest podstawą do uwzględnienia powództwa opozycyjnego.

Dopiero w piśmie procesowym z dnia 21 lutego 2012r / k. 71 /A. Z. skorygował swe żądanie i podał, że domaga się on pozbawienia bankowego tytułu wykonawczego z dnia 26 lutego 2007r zaopatrzonego klauzulą wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Dzierżonowie z dnia 7 czerwca 2011r- w całości. W piśmie tym też powód wskazał nowe zarzuty, tj. brak tożsamości pomiędzy osobą objętą umową kredytową i tą, która podpisała oświadczenie o poddaniu się egzekucji. Ponadto w ocenie A. Z. wątpliwości musi budzić także niezgodność dat znajdujących się we wniosku oraz w oświadczeniu o poddaniu się egzekucji. Jednakże okoliczności te w żaden sposób nie zostały przytoczone w pozwie, zgodnie zaś z art. 843 § 3 kpc obowiązkiem powoda jest przytoczenie w pozwie wszystkich zarzutów- pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszej części postępowania. W tej sytuacji Sąd Rejonowy słusznie uznał, iż powoływanie się na te kwestie należy uznać za spóźnione, w żaden więc sposób nie

doszło do naruszenia wskazanego wyżej przepisu. Nie można bowiem zgodzić się z twierdzeniem skarżącego, że z racji tego, iż postępowanie klauzulowe toczy się bez udziału dłużnika, nie mógł on wcześniej wiedzieć o wszystkich tych okolicznościach, gdyż zawiadomienie o wszczęciu egzekucji wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności zostało mu doręczone przez komornika w dniu 7 października 2007r, już wówczas miał on możliwość zapoznania się z aktami sprawy o nadanie klauzuli wykonalności, miał także sposobność zaskarżenia postanowienia zapadłego w postępowaniu klauzulowym, czego jednak nie uczynił.

Za niezrozumiały natomiast Sąd Okręgowy uznał zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu art. 316 § 1 kpc, które miałyby polegać na nierozpoznaniu istoty sprawy. Sąd I instancji oczywiście rozpoznał przedmiotową sprawę, a motywy swego rozstrzygnięcia zawarł w uzasadnieniu orzeczenia. Sąd Rejonowy oddalając powództwo nie stwierdził także, iż czyni to wobec nieudowodnienia przez powoda roszczenia, tak więc i ten zarzut / naruszenia przepisu art. 6 kc / nie mógł zostać uznany za zasadny.

Reasumując, ze względu na okoliczności powołane wyżej, apelację jako bezzasadną należało oddalić- art. 385 kpc.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego wydano w oparciu o przepis art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc.